

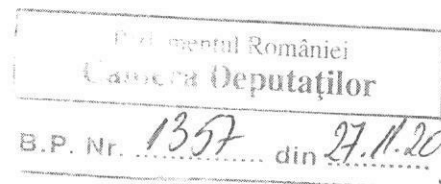
APROBAT

58/2/1756/13.11.2007

În ședința Biroului permanent al
Camerei Deputaților

din data de 27.11.2007

Nr. 1357

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
Camera Deputaților

INFORMARE

privind participarea la Forumul
Munca decentă în scopul unei globalizări echitabile

- Lisabona, 31 octombrie – 2 noiembrie 2007 -

Organizația Internațională a Muncii (OIM) și Uniunea Interparlamentară (UIP) au organizat împreună cu Guvernul Portugaliei, în perioada 31 octombrie – 2 noiembrie 2007, la Lisabona, Forumul privind *Munca decentă în scopul unei globalizări echitabile*.

Reuniunea a creat un spațiu de dialog politic între actorii implicați în procesul dezvoltării durabile a economiei mondiale, mediului și societății. De asemenea, forumul a oferit șansa realizării unui schimb de experiențe și opinii, utile în demararea acțiunilor necesare pentru implementarea Programului Comun de Lucru, pe care OIM și UIP l-au dezvoltat în scopul mobilizării parlamentelor în jurul preocupărilor OIM legate de munca decentă.

Lucrările forumului au fost împărțite în șase sesiuni de discuții, care s-au desfășurat în paralel, două câte două, pe parcursul celor două zile ale forumului. Sesiunile de lucru au abordat teme referitoare la gradul de ocupare a forței de muncă, sporirea calității muncii, migrația forței de muncă, politicile privind protecția socială, unitatea politică a organizațiilor internaționale și oportunități de muncă decentă pentru tineri.

Forumul a reunit reprezentanți ai parlamentelor, guvernelor, societății civile și diverselor organizații.

La această acțiune au participat domnii **deputați Gheorghe Barbu**, președintele Comisiei pentru muncă și protecție socială a Camerei Deputaților și **Kerekes Károly**, secretar al aceleiași comisii.

Înainte de deschiderea oficială a lucrărilor forumului, în data de 31 octombrie 2007, UIP a organizat o **întâlnire a parlamentarilor**, care a fost prezidată de domnul Juan Pablo Letelier, senator din Chile. UIP a fost reprezentată la lucrările reuniunii premergătoare și la

forum, de către domnul Anders Johnsson, secretar general al UIP. La lucrări au participat parlamentari din Canada, Belgia, Portugalia, Africa de Sud, Marea Britanie și reprezentanți ai Parlamentului European și Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN).

Reuniunea a fost deschisă de reprezentantul țării gazdă, domnul Rui Vieira, președintele delegației portugheze la UIP, care a subliniat în adresa sa, importanța dezbatelor privind munca decentă în contextul actual al globalizării și scopul globalizării echitabile.

Au luat apoi cuvântul domnul Surin Pitsuwan, secretarul general desemnat al ASEAN, doamna Sharon Carstairs, senatoare din Canada, domnul Michael Clapham, parlamentar din Marea Britanie, domnul Geert Versnick, din Belgia și domnul Solomon Rasmeni, parlamentar din Africa de Sud. Vorbitorii au abordat, în prezentările făcute, aspecte privind interacțiunea parlamentelor și UIP cu instituțiile multilaterale, cu accent pe cooperarea viitoare dintre UIP și OIM, modul în care UIP ar putea sprijini acțiunea parlamentară în domeniul muncii decente și dezvoltarea unui program de lucru care să mobilizeze parlamentele în jurul agendei pentru munca decentă, în scopul realizării coerenței și transparenței politicilor publice la nivel național și internațional.

Reuniunea s-a încheiat cu adoptarea unui **raport**, care cuprinde concluziile reuniunii și care subliniază (anexa 1):

- importanța mobilizării parlamentelor în jurul agendei de lucru a muncii decente, în scopul creării unor condiții de muncă decente pentru o globalizare echitabilă – cooperarea dintre UIP și OIM este necesară pentru realizarea acestui obiectiv;
- necesitatea ratificării instrumentelor internaționale în materie și transpunerea acestora în sistemul legislativ național, coordonarea politicilor guvernamentale, controlul parlamentar asupra fondurilor publice, asigurarea coerenței politicilor economice și sociale la nivel național, regional și internațional, care să asigure standarde minime în domeniul muncii, locuri de muncă decentă pentru toți, realizarea reformei sistemelor de pensii, eliminarea muncii în rândul copiilor, ocuparea forței tinere de muncă;
- necesitatea și importanța înființării unui grup parlamentar de expertiză pentru ocuparea forței de muncă și munca decentă; grupul urmează să fie compus din aproximativ 15 parlamentari aparținând diferitelor regiuni geopolitice, care își desfășoară activitatea în domeniul ocupării forței de muncă și dezvoltării sociale, în cadrul parlamentelor respective; OIM ar trebui să aibă reprezentanți în acest grup de expertiză; Grupul va elabora rapoarte anuale, pe care le va prezenta Consiliului Director al UIP.

În după-masa zilei de 31 octombrie 2007, a avut loc deschiderea oficială a forumului, la care au luat cuvântul domnul Juan Somavia, director general al OIM și domnul Jose Socrates, prim-ministru al Portugaliei.

În adresa sa, **domnul Juan Somavia** a subliniat faptul că prioritatea economică și politică a zilelor noastre este implementarea politicilor care extind oportunitățile, reduc inegalitățile și răspund nevoilor oamenilor de a avea o globalizare echitabilă. Domnul Somavia a amintit în expunerea sa, principalele puncte ale agendei de lucru a muncii decente, care însumează și reflectă dorințele comunităților, familiilor, femeilor și bărbaților de a trăi într-o lume în care valorile morale, demnitatea, respectul reciproc, securitatea, libertatea și egalitatea, există și au sens în viața de zi cu zi. Domnul Somavia a menționat faptul că este nevoie de drepturi, pentru că există încă multe abuzuri legate de muncă, este nevoie de protecție socială, pentru că 80% din populația lumii are acces limitat la acest beneficiu, este nevoie de dialog social, pentru că reprezintă modalitatea optimă de a găsi echilibrul și stabilitatea politicilor, iar dialogul este deficitar în multe domenii și, nu în ultimul rând, este nevoie de ocuparea forței de muncă și dezvoltarea întreprinderilor. Toate aceste obiective se regăsesc în agenda de lucru a muncii decente și constituie dorințele oamenilor de pretutindeni.

Două aspecte sunt demne de luat în considerație, conform precizărilor domnului Somavia, pentru îndeplinirea etapelor din agenda muncii decente:

- recunoașterea faptului că adevărata garanție a dezvoltării înseamnă mai mult decât reducerea sărăciei;
- necesitatea dezvoltării unei baze sociale globale.

În încheierea adresei sale, domnul Somavia a amintit faptul că, toate politicile și activitățile menite să ducă la realizarea obiectivelor muncii decente, implică acțiunea colectivă concretă: construirea instituțiilor, capacității, parteneriatelor, pe baza valorilor și convingerilor noastre comune, pentru a modela globalizarea echitabilă în jurul muncii decente.

Domnul **Jose Socrates, primul ministru al Portugaliei** a subliniat, în discursul său, importanța subiectelor cuprinse în agenda de lucru a forumului, precizând că acestea se referă la aspecte esențiale, de importanță majoră pentru viitorul comun și pentru progresul bunăstării umanității. În concepția domnului Socrates, un început bun ar fi considerarea globalizării ca pe o stare deja existentă de multă vreme, care a cunoscut o intensificare, o accelerare și care structurează în mod activ economiile țărilor și viețile noastre, ale tuturor. Este rezonabil a privi procesul globalizării din prisma aspectelor pozitive și negative ale procesului și a considera că globalizarea este diferită în lume, în funcție de zonă sau de poziția noastră în termenii implementării acesteia. Domnul Socrates este de părere că discuțiile ar trebui pornite de la aceste premize și de aici se poate construi o strategie de acțiune promițătoare, eficientă, care să aibă în centru problematica demnității umane, pe care agenda de lucru a muncii decente o are în vedere. Importanța procesului globalizării nu poate fi ignorată, dar este posibilă modelarea acesteia și a efectelor pe care le are asupra milioane de oameni, a precizat prim-ministrul Portugaliei, iar implementarea mecanismelor care să reglementeze acest proces constituie o urgență a timpurilor noastre.

Acest demers trebuie sprijinit și de Europa, a menționat în continuare domnul Socrates, în calitatea sa de președinte în exercițiu al Consiliului Uniunii Europene. Responsabilitatea pentru ridicarea standardelor sociale este și a Uniunii Europene, conexiunea dintre globalizare, muncă și coeziunea socială constituind punctul central al creșterii economice, obiectiv stabilit și de Strategia Lisabona, a precizat domnul Socrates.

În încheierea prezentării sale, primul ministru al Portugaliei și-a exprimat speranța că dezbaterile din cadrul forumului se vor încheia cu stabilirea clară a priorităților și posibilităților de acțiune, care să ducă la obținerea unor rezultate eficiente și vizibile pentru toți, printr-o cooperare mai strânsă între Uniunea Europeană și Organizația Internațională a muncii.

În continuarea lucrărilor au luat cuvântul domnia Jose Antonio Vieira da Silva, ministrul muncii și solidarității sociale din Portugalia, Dayan Jayatilaka, președintele Consiliului Director al OIM, Daniel Funes de Rioja, vicepreședinte pentru angajatori al Consiliului de administrație al OIM, Leroy Trotman, vicepreședinte pentru lucrători al Consiliului de administrație al OIM și Surin Pitsuwan, secretarul general desemnat al ASEAN.

Discursurile vorbitorilor s-au centrat pe aspectele legate de drepturile și aspirațiile ființei umane în era globalizării, de a se bucura de diminuarea inegalităților, reducerea sărăciei, accentuarea aspectelor pozitive ale globalizării, șanse egale, siguranța și securitatea zilei de mâine, toate reprezentând obiective ale muncii decente, fără de care nu se poate construi o lume a globalizării echitabile pentru toți.

Pe parcursul celor două zile de lucru ale forumului, s-au desfășurat, în paralel, cele șase sesiuni/grupuri de discuții, care au abordat tematici importante ale agendei muncii decente. Grupurile de lucru au fost separate de dezbaterile din cadrul sesiunii plenare, la care au luat cuvântul personalități marcante în domeniu: domnul Vladimir Spidla, comisarul european pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și oportunități egale, domnul Mats Karlsson, vicepreședinte al Comisiei pentru programe din cadrul ONU și director de țară în cadrul Băncii Mondiale, domnul Abraham Katz, președinte al Organizației Internaționale a

Angajatorilor (IOE), domnul Guy Ryder, secretar general al Confederației Internaționale a Sindicatelor (ITUC) și doamna Mary Robinson, președinta Diviziei pentru realizarea drepturilor din cadrul Inițiativei pentru Globalizarea Etică.

Domnul deputat Gheorghe Barbu a participat la sesiunea intitulată **Îmbunătățirea muncii și a funcționării întreprinderilor în economia informală** cu focalizare asupra **Organizării în vederea exprimării și participării** și la sesiunea privind *Migrația în scopul muncii, în interiorul și în afara granițelor - Asigurarea beneficiilor și diminuarea riscurilor mobilității lucrătorilor*.

Sesiunea privind economia informală - organizare pentru exprimare și participare, a fost prezidată de domnul Manuel Viage, secretar general al Uniunii Naționale a Muncitorilor din Angola.

Specialiști și reprezentanți remarcabili ai organizațiilor internaționale cu specific în domeniul de lucru al acestei sesiuni, au prezentat o serie de rapoarte pe parcursul lucrărilor: domnii Yash Tandon, director executiv la Centrului de Sud, Charles Gore, șeful secțiunii de cercetare și analiză a Diviziei de programe speciale pentru Africa și țările slab dezvoltate, din cadrul Conferinței Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD), domnul Jean-Yves Barcelo, din cadrul Programului ONU pentru Așezări Umane (UN-Habitat) și doamna Hilda Sanchez, economist în cadrul Organizației Regionale Interamericane a Muncitorilor din cadrul Confederației Internaționale a Uniunii Sindicatelor (ICFTU-ORIT).

Dezbaterile pe această temă, s-au concentrat, în principal, asupra cauzelor multiple și interdependente care stau la baza informalității. S-a menționat faptul că, în vreme ce dezvoltarea economiilor informale constituie un element intrinsec al procesului de dezvoltare din ultimii 200 de ani, există unele dovezi ale faptului că, într-un progres economic mult mai integrat la nivel mondial, în unele state, această dezvoltare este întârziată, probabil ca o consecință a tendințelor de polarizare ale unei competiții sporite.

S-a pus problema modului în care politicile avansate ar putea să creeze mai multe oportunități pentru munca decentă într-un mediu în care competiția este sporită. Totodată, s-a precizat că, pentru a face față acestor provocări este necesară elaborarea unor politici complexe și a unor programe care țin seama de largirea și îmbunătățirea potențialului de ocupare a forței de muncă al economiilor informale, în paralel cu extinderea programelor de protecție socială. Dar, realitatea din țările în care informalitatea ia proporții mari este că resursele sunt insuficiente și mecanismele de implementare a politicilor sunt slab dezvoltate.

De asemenea, s-a precizat faptul că mecanismele instituționale dezvoltate și căile pentru exprimare și participare nu constituie numai bazele principiale fundamentale ale unei guvernări democratice, ci și instrumente care contribuie în mod semnificativ la construirea inovatoare și eficientă a politicilor și programelor.

Prezentările au fost urmate de scurte intervenții ale participanților.

Domnul deputat Gheorghe Barbu a făcut o expunere privind situația sectorului informal din România, menționând faptul că munca informală ocupă o pondere relativ ridicată, deși nu sunt disponibile date statistice relevante, evaluările efectuate de Inspekția Muncii semnalează preponderența acestui fenomen în domeniile construcțiilor, comerțului, serviciilor, precum și în agricultură. În continuare, domnul Barbu a prezentat câteva dintre modalitățile prin care economia informală ar putea fi transformată într-una formală:

- adoptarea unor măsuri legislative care să apere și să susțină drepturile lucrătorilor și care să prevadă includerea unor clauze contractuale obligatorii în contractele colective de muncă, care vizează dreptul la informare și consultare, salariul, durata timpului de lucru, programul și condițiile de muncă, formarea și pregătirea profesională;

- dezvoltarea valorilor și principiilor de bună guvernare în domeniul muncii, care să realizeze asocierea dintre competitivitatea economică și justiția socială;
- asigurarea unui cadru juridic aplicabil tuturor salariaților, indiferent de forma de angajare a acestora, care să ofere un grad comparabil de securitate pentru toate persoanele active pe piața muncii, domnul deputat Barbu precizând la acest sub-punct faptul că, în România, în condițiile prevăzute de lege și de contractele colective de muncă, salariații care lucrează conform noilor forme de angajare (atipice), se bucură de aceleași drepturi ca ale salariaților cu normă întreagă, angajați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată;
- creșterea flexibilității și securității muncii - *flexi-curity* - care vizează reducerea barierelor la angajare, sprijinirea desfășurării de activități economice în mod independent, creșterea nivelului de securitate la locul de muncă, consolidarea dialogului social bi și tripartit, concilierea vieții profesionale cu viața de familie și asigurarea oportunităților de formare pe întreg parcursul vieții.

În încheierea intervenției sale, domnul deputat Gheorghe Barbu a subliniat faptul că reducerea ponderii pe care o ocupă economia informală presupune adoptarea unui ansamblu de măsuri corelate, care să fie implementate structurat și susținute de un cadru politic elaborat pentru o perioadă de tranziție relativ îndelungată (anexa 2).

Sesiunea privind **Migrația în scopul muncii, în interiorul și în afara granițelor**, a avut ca temă centrală de discuții **Asigurarea beneficiilor și diminuarea riscurilor mobilității lucrătorilor**. Sesiunea a fost prezidată de domnul John Sweeney, președinte al Federației Americane a Muncii și Congresului Organizațiilor Industriale (AFL-CIO) - intervenția domnului deputat Barbu este prezentată în anexa 3 a acestui raport.

Raportorii acestei sesiuni au fost miniștri din țările primitoare de migranți, președinți și directori ai organizațiilor specializate în domeniul migrației: domnii Jesus Caldera Sanchez Capitan, ministrul muncii din Spania, John Bingham, șeful politicilor din cadrul Comisiei Catolice Internaționale pentru Migrație, Giuliano Amato, ministru de interne al Italiei, doamna Caridad T. Sri Tharan, membru fondator și expert în cadrul Forumului pentru Migrație din Asia și doamna Jacqueline Mugo, reprezentanta Federației Angajatorilor din Kenya.

Raportorii au prezentat diversele aspecte cu care se confruntă organizațiile și țările pe care le reprezintă. Concluziile rezultate în urma dezbaterilor se referă, în esență, la faptul că migrația ilegală, care ar trebui să nu fie la îndemână și să nu fie avantajoasă în comparație cu cea legală, este în strânsă legătură cu ocuparea forței de muncă în economia subterană – un muncitor ilegal are ca pereche un angajator ilegal. Este necesar ca migrații să contribuie la produsul intern brut al țării în care lucrează, pentru ca migrația să fie și în folosul țării primitoare.

S-a subliniat ideea că migrația circulară este un fenomen frecvent întâlnit în Europa, mai ales pentru forța de muncă calificată, migrația fiind, în general, un fenomen în continuă creștere, pretutindeni în lume, care trebuie gestionat în mod inteligent, pentru a fi eficient.

De asemenea, s-a precizat faptul că trebuie acordată o atenție sporită procesului de integrare în familie și comunitate a migranților, la întoarcerea în țara de origine, după terminarea contractului de muncă în țara primitoare, constatându-se anumite aspecte deficitare la acest capitol, în țări din Africa și Asia.

O altă problemă dezbătută intens a fost deplasarea forței de muncă calificate în țări mai dezvoltate, fenomen care dăunează țărilor de origine, acestea rămânând cu un deficit al forței de muncă înalt calificate: doctori, matematicieni, oameni de știință – fenomen des întâlnit în Asia.

S-a specificat faptul că, în unele țări din Africa, tranzacțiile financiare către țările de origine, rezultate în urma migrației, nu au avut un aport semnificativ la reducerea sărăciei familiilor nevoiaș.

Un exemplu constructiv a fost oferit de Spania. Sistemul stabilit de guvernul acestei țări s-a dovedit a fi benefic, atât pentru țara primitoare, cât și pentru lucrători: muncitorii sunt contractați în țara de origine, imigranții fiind astfel ajutați să se integreze și existând, în acest fel, o cooperare strânsă cu țările de origine. O astfel de legătură a fost dezvoltată de Spania cu țările africane. Contractele de muncă temporară, stabilite în țara de origine, specifică în mod clar, anumite condiții care se referă la durata de muncă – la încheierea căreia statul se asigură că muncitorii se întorc în țările de origine cu experiența de muncă îmbogățită. În unele cazuri, contractele prevăd și suportarea cheltuielilor de transport între țara primitoare și cea de origine, de către companiile angajatoare. După o anumită perioadă de lucru în aceste condiții, muncitorii pot primi și drept de rezidență. De asemenea, Spania organizează, în 10 țări din Africa, programe de pregătire profesională, la sfârșitul cărora, muncitorii pot fi selecționați de diverse companii pentru a lucra în cadrul acestora.

Sesiunea de lucru privind **Politicile de protecție socială pentru coeziunea socială și dezvoltarea economică - Către o bază socială mondială?** s-a desfășurat în paralel cu sesiunea privind migrația și a fost prezidată de domnul Carlos Tomada, ministrul muncii, ocupării forței de muncă și securității sociale din Argentina.

Raportorii acestei sesiuni au fost secretari generali, președinți ai organismelor internaționale cu specific în domeniul asigurărilor sociale, miniștri și secretari de stat: Aart de Geus, secretar general adjunct al Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare, Roberto Bissio, director executiv al Institutului pentru Lumea a Treia, Sudha Pillai, secretar de stat în cadrul Ministerului Muncii și Ocupării Forței de Muncă din India, Helmut Schwaz, secretar de stat în cadrul Ministerului Securității Sociale din Brazilia și Joao Proenca, secretar general al Uniunii Muncitorilor din Portugalia.

Raportorii au dezbătut diferite aspecte legate de această temă printre care, cele mai importante s-au referit la sistemele de asistență socială care pot să reducă, în mod eficient, sărăcia și inegalitatea și trebuie să fie compatibile cu creșterea economică ridicată, iar acolo unde sunt bine structurate, nu aduc pierderi și nu constituie inițiative eronate.

S-a menționat faptul că elementul principal pentru guverne, parteneri sociali și societatea civilă, în conturarea politicilor de asistență socială, în toate țările, în funcție de nivelul respectiv de dezvoltare, nu trebuie să fie chestiunea legată de existența sau nu a acestor sisteme, ci cum să fie ele construite pentru a obține echilibrul dorit.

De asemenea, sistemele de asistență socială pot ajuta la diminuarea dizloărilor sociale asociate cu globalizarea. Acestea pot contribui la stabilizarea societăților în țările cu venituri mici, medii sau ridicate, deopotrivă. Societățile stabile, în țările cu venituri scăzute, ar trebui să constituie un beneficiu economic direct pentru țările avansate economic, deoarece numai țările stabile oferă un mediu favorabil investițiilor, un volum mai mare de schimburi comerciale și o creștere globală.

Construirea unui sistem de asistență socială ar trebui să fie în interesul tuturor țărilor, chiar dacă nu toate sunt de aceeași părere. Totuși, dacă toate țările se vor dezvolta împreună, atunci și procesele de eliminare a sărăciei și de promovare a creșterii vor fi, mai mult decât probabil, mult mai rapide și mult mai răspândite. Posibilitatea țărilor cu un venit scăzut de a realiza investiții primare în sisteme de asistență socială, ar trebui să constituie o componentă importantă a strategiilor de dezvoltare de la nivel internațional.

Prezentarea rapoartelor a fost urmată de scurte intervenții ale participanților.

Domnul deputat Kerekes Karoly a participat la lucrările acestei sesiuni, menționând, ca idee de bază a intervenției sale, faptul că în România a fost mărit nivelul pensiilor, ca urmare a creșterii economice (anexa 4).

Domnul Kerekes a participat și la lucrările celei de-a 6-a sesiuni, intitulată **Șansa unei munci decente pentru tineri, femei și bărbați: lupta împotriva discriminării și a factorilor nefavorabili - Egalitate în diversitate: vis sau necesitate** - intervenția domnului deputat Kerekes este prezentată în anexa 5 a acestui raport.

Această sesiune a fost prezidată de domnul Asharf Tabani, președinte al Federației Angajatorilor din Pakistan și a avut ca raportori, miniștri și înalți reprezentanți ai ministerelor de specialitate din Franța, Brazilia, Angola și ai organismelor specializate în domeniu muncii din Canada, Portugalia și Mexic: domnii Carlos Lupi, ministrul muncii și ocupării forței de muncă din Brazilia, Antonio Pitra Neto, ministrul administrației publice, ocupării forței de muncă și protecției sociale din Angola, Gilles de Robien, ambasador cu responsabilități în promovarea coeziunii sociale din Franța, doamna Barbara Byers, vicepreședinte executiv al Congresului Muncii (CLO) din Canada, Carvalho de Silva, secretar general al Confederației muncitorilor din Portugalia (GCTP), Ariosto Manrique, președinte al Comisie pentru tineret din cadrul Confederației Angajatorilor din Mexic.

Concluziile acestor dezbateri s-au referit la necesitatea existenței unei solidarități între generații, a unei coerențe la nivelul politicilor sociale care vizează tinerii și a coalițiilor care să sprijine drepturile și să urmărească promovarea tinerilor.

De asemenea, este necesară adoptarea unor măsuri care să le permită elevilor și tinerilor accesul la programe educaționale și de pregătire profesională. Politicile naționale ar trebui să conțină măsuri pentru eliminarea factorilor care determină vulnerabilitatea tinerilor în raport cu fenomenul excluderii de pe piața muncii – problemele de gen, ar fi factori importanți din acest punct de vedere.

Un ajutor considerabil ar putea fi acordat prin încheierea unor parteneriate între sectoarele public și privat, la nivel național și local, care să promoveze programe de pregătire profesională pentru tineri. De asemenea, guvernele și societatea civilă dețin un rol important în procesul de afiliere a tinerilor la structurile sindicale, care stau la baza mecanismelor de conexiune între parteneri.

În final, s-a ajuns la concluzia de bază a dezbaterilor pe această tematică, conform căreia egalitatea este un vis necesar.

În încheierea lucrărilor forumului, reprezentanții conducerii OIM și ai țării gazdă și-au exprimat mulțumirea față de caracterul constructiv al concluziilor dezbaterilor și au remarcat contribuția valoroasă a personalităților care au luat cuvântul în diversele sesiuni de lucru, la dezvoltarea unor idei cu aplicabilitate directă, efectivă și eficientă, care pot să construiască și să aprofundeze parteneriate durabile, în folosul muncii decente la dimensiune echitabilă.

Barbu Gheorghe

Președinte

Comisia pentru muncă și protecție socială

Kerekes Károly

Secretar

Comisia pentru muncă și protecție socială

Reuniunea parlamentarilor organizată cu ocazia Forumului privind munca decentă în scopul unei globalizări echitabile

Lisabona, 31 octombrie – 2 noiembrie 2007

Uniunea Interparlamentară (UIP) a facilitat participarea parlamentarilor la Forumul privind munca decentă în scopul unei globalizări echitabile. Forumul a reunit reprezentanți ai guvernelor, angajatorilor și angajaților, precum și reprezentanți ai unui număr mic de organizații ale societății civile și parlamentari.

Pe durata desfășurării lucrărilor forumului, UIP a organizat o reuniune separată a parlamentarilor. Reuniunea a fost prezidată de domnul J. P. Letelier, senator din Chile. Parlamentarii au discutat despre modalitatea optimă în care UIP ar putea sprijini acțiunea parlamentară în scopul muncii decente pentru o globalizare echitabilă și extinderea cooperării cu Organizația Internațională a Muncii (OIM). Concluziile reuniunii sunt expuse mai jos.

1. Parlamentele și membri lor au responsabilități majore în domeniul muncii, ocupării forței de muncă și justiției sociale. Implicarea acestora este esențială pentru realizarea condițiilor necesare muncii decente în scopul unei globalizări echitabile.
2. Activitatea parlamentară este necesară pentru ratificarea instrumentelor internaționale în domeniul muncii și transpunerea acestora în sistemul juridic național. Aceasta implică influențarea și formularea politicilor care vizează asigurarea unor locuri de muncă decentă pentru toți, care necesită, în consecință, adaptarea cadrului legislativ existent, controlul asupra politicilor guvernamentale, adoptarea bugetului național și controlul parlamentar asupra fondurilor publice.
3. Parlamentele trebuie să se străduiască să asigure coerența politicilor economice și sociale, la nivel național, regional și internațional. În acest context, parlamentele ar trebui să-și asume o responsabilitate mai mare în negocierile internaționale, pentru a putea realiza consistența și coerența politicilor economice și sociale globale. Acest lucru, presupune, de asemenea, o interacțiune mai mare între parlamente și instituțiile multilaterale.
4. Aceste concluzii sunt reflectate pe larg în raportul Comisiei mondiale pentru dimensiunea socială a globalizării. În urma recomandărilor raportului, Uniunea Interparlamentară – cu sprijinul parlamentelor – a luat o serie de măsuri. Acestea includ organizarea unei dezbateri globale parlamentare asupra creării locurilor de muncă și ocupării forței de muncă, adoptarea unei rezoluții care să stabilească recomandări pentru activitatea parlamentară și sprijinirea propunerilor pentru înființarea unui program comun, multi-anual, de cooperare între OIM și UIP.

5. UIP ar trebui să asiste parlamentele în realizarea obiectivelor privind munca decentă. Ar trebui să înceapă prin încurajarea parlamentelor în stabilirea standardelor minime în domeniul muncii, condițiilor de muncă decentă, fără expunerea la acțiunea factorilor nocivi, dezvoltarea mobilității forței de muncă, problematica muncitorilor migranți, migrarea forței de muncă înalt calificate, locuri de muncă pentru tineri, reforma sistemelor de pensii și eliminarea muncii copiilor. Aceste puncte ale agendei pentru munca decentă reflectă imaginea unor societăți mult mai interesate de dezvoltare prin globalizarea echitabilă.
6. De asemenea, UIP ar trebui să ajute parlamentele prin facilitarea interacțiunilor dintre acestea și, în mod special, a interacțiunii dintre parlamentarii implicați activ în domeniul muncii decente și al globalizării echitabile, prin facilitarea realizării schimburilor de experiență și ale bunelor practici. UIP ar trebui să promoveze și interacțiunea parlamentelor cu instituțiile multilaterale și să informeze parlamentarii asupra agendei de lucru a muncii decente.
7. UIP ar trebui să stabilească instrumente specifice pentru facilitarea acțiunii parlamentare în realizarea acestor obiective. Instrumentele ar trebui dezvoltate în cooperare cu OIM, pe baza modelului manualelor de instrucțiuni pe care UIP le-a elaborat în ultimii ani. Conținutul ar putea fi asemănător setului de instrumente stabilit de curând de OIM, pentru domeniul ocupării forței de muncă și al muncii decente. De asemenea, UIP ar putea să faciliteze contactul direct între parlamentarii interesați, prin intermediul paginii de INTERNET a UIP.
8. Pentru a dezvolta acest proces, UIP ar trebui să înființeze un grup parlamentar de expertiză pentru ocuparea forței de muncă și munca decentă. Grupul ar trebui să fie format din aproximativ 15 parlamentari aparținând diferitelor regiuni geopolitice, care își desfășoară activitatea în domeniul ocupării forței de muncă și dezvoltării sociale, în cadrul parlamentelor respective. OIM ar trebui să aibă reprezentanți în acest grup de expertiză. Grupul va elabora rapoarte anuale, pe care le va prezenta Consiliului Director al UIP.
9. Grupul de expertiză ar trebui să dezvolte și să monitorizeze implementarea propunerilor de activități specifice ale UIP. Acestea ar trebui să se refere la facilitarea relaționării între cei care lucrează pentru ocuparea forței de muncă și dezvoltarea socială, pregătirea instrumentelor de lucru pentru această categorie de parlamentari și pentru ceilalți parlamentari, conducerea campaniilor parlamentare pe diferite tematici specifice și organizarea reuniunilor regionale și mondiale. Grupul ar trebui să aibă în responsabilitatea sa realizarea studiului recomandat de către cea de-a 116-a Adunare a UIP privind modul în care parlamentele rezolvă diferitele aspecte ale globalizării în țările respective, inclusiv realizarea unei evaluări asupra rolului parlamentelor în promovarea muncii decente pentru toți.

Lisabona, 2 noiembrie 2007

Îmbunătățirea muncii și a funcționării întreprinderilor în economia informală

Doamnelor și domnilor, stimați participanți

Economia informală este mai puțin proeminentă în statele industrializate și este cu atât mai importantă în statele în care o mare parte a populației este ocupată în agricultură, în special în agricultura de subzistență. Elemente de informalitate există în IMM-uri. Multe activități informale includ activități de catering în sau pe lângă piețele locale, activități de mică producție, servicii sau vânzări în mediul urban, activitatea domestică sau agricolă.

Lucrătorii din unitățile din economia informală sunt vulnerabili și nesiguri, înregistrând deficite ale caracteristicilor muncii decente, rămânând prinși în sărăcie și productivitate scăzută. Nu au posibilitatea de a fi reprezentați și de a participa la dialogul social.

Există o importantă legătură între informalitate și sărăcie. Nu toată populația care își desfășoară activitatea în economia informală este săracă, dar economia informală este principalul furnizor de câștigare a existenței pentru oameni săraci. Informalitatea este mai degrabă o reflecție a oportunităților limitate decât o alegere și este o soluție ne-optimală atât pentru performanța economică, cât și pentru întreprindere și dezvoltarea umană.

Economia informală este răspândită în special în cazul în care cadrul instituțional este slab și nu încurajează investițiile sau ocuparea. Totodată, o altă caracteristică ar fi că dialogul social este slab, iar sindicatele și patronatele sunt puțin dezvoltate.

Contextul în care se dezvoltă munca informală este favorizat și de flexibilizarea muncii în sectorul formal prin sub contractare, ocupare parțială, temporară sau ocazională.

Tranziția spre formalizare necesită o strategie integrată și cuprinzătoare, care să aibă ca scop:

- Eliminarea aspectelor negative ale informalității, în timp ce se păstrează potențialul de creare a locurilor de muncă și generarea de venit
- Promovarea protecției și încorporării lucrătorilor și unităților economice din economia informală în economia formală.

Flexibilitatea piețelor poate avea efecte benefice asupra ocupării și diminuării șomajului, cu condiția să se poată conta pe competența instituțiilor pentru a găsi soluții optime care să răspundă provocărilor unei piețe de muncă aflate în continuă transformare. Astfel, pentru ca o piață de muncă să fie eficace trebuie, în primul rând, să se găsească un echilibru între flexibilitate, stabilitate și securitate, astfel încât să se asigure protecția muncii și protecția în plan social, în contextul în care întreprinderile trebuie să facă față intensificării concurenței la nivel european și mondial.

Este importantă promovarea unor politici de ocupare flexibile, de politici fiscale, bazate pe dialog social, care să conducă la creșterea numărului de locuri de muncă stabile, de calitate, care să faciliteze transformarea locurilor de muncă temporară sau cu timp parțial în locuri de muncă permanente și care să ducă la creșterea securității și stabilității pe piața de muncă prin ocuparea și formarea continuă a tinerilor, a șomerilor de lungă durată, prin promovarea muncii decente și a unor politici și instituții competente, indispensabile asigurării

unor mecanisme viabile de protecție a locului de muncă, a venitului și de protecție a lucrătorului aflat în căutarea unui loc de muncă.

Una dintre consecințele cele mai nefaste ale economiei informale este munca fără forme legale, fenomen a cărui combatere este o prioritate în ansamblul de măsuri pentru reducerea economiei informale. Accentuăm în mod special problematica muncii fără forme legale întrucât extinderea acesteia pe scară largă generează grave prejudicii intereselor pe termen lung pentru lucrătorii implicați în aceasta, prejudicii în planul asigurărilor sociale și pensiilor, riscurilor pentru sănătate și viață precum și expunerii la abuzuri din partea angajatorilor.

În România, munca informală are o pondere relativ ridicată, deși nu sunt disponibile date statistice relevante, totuși există evaluări ale Inspecției Muncii care semnalează preponderența fenomenului în domeniile: construcțiilor, comerțului și serviciilor precum și în agricultură.

Modalitățile posibile de stimulare a trecerii locurilor de muncă din economia informală în cea formală ar putea fi următoarele:

- continuarea susținută a eforturilor pentru crearea de noi locuri de muncă, creșterea oportunităților de mobilitate pe piața muncii, garantarea securității muncii și egalității de șanse și de tratament pe piața muncii și la locul de muncă.
- reglementarea eficientă a condițiilor și relațiilor de muncă, elaborarea politicilor de ocupare pe baza și în urma consultării active și constante cu mediul de afaceri și cu reprezentanții lucrătorilor și ai asociațiilor profesionale.
- susținerea drepturilor lucrătorilor prin adoptarea de măsuri legislative care să garanteze includerea unor clauze contractuale obligatorii (precum dreptul la informare și consultare, salariul, durata timpului de lucru, programul de muncă, condițiile de muncă, dreptul de a lua parte la îmbunătățirea condițiilor de muncă și a mediului de muncă, formarea și pregătirea profesională) în procesul de negociere și încheiere a contractelor colective de muncă.
- dezvoltarea muncii în jurul valorilor și principiilor de acțiune și bună guvernare care trebuie să realizeze asocierea dintre competitivitatea economică și justiția socială.
- diminuarea insecurității grupurilor defavorizate precum tinerii, adulții inactivi, persoanele în vârstă cu dificultăți de integrare pe piața muncii, victimele discriminării pe piața muncii impune:
 - abordarea integrată a politicilor sociale și de ocupare, prin implicarea concomitentă a instituțiilor publice, a patronatelor, a sindicatelor, a societății civile
 - orientarea angajatorilor atât pe aspectele cuantificabile ale capitalului uman (nivelul de cunoștințe de specialitate, gradul de pregătire sau calificarea profesională propriu-zisă) cât și pe creativitatea și adaptabilitatea angajatului într-un cadru coerent de formare profesională suplimentară și de specializare.
- asigurarea unui cadru juridic aplicabil tuturor salariaților, indiferent de forma de angajare a acestora, care să ofere un grad comparabil de securitate pentru toate persoanele active

pe piața muncii. În România, în condițiile prevăzute de lege și de contractele colective de muncă, salariații care lucrează conform noilor forme de angajare (*atipice*) se bucură de drepturile salariaților cu normă întreagă, angajați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată.

- creșterea flexibilității și securității muncii ("flexi-curity"), care vizează reducerea barierelor la angajare, sprijinirea desfășurării de activități economice în mod independent, creșterea nivelului de securitate la locul de muncă, consolidarea dialogului social bipartit și tripartit, concilierea vieții profesionale cu viața de familie și asigurarea oportunităților de formare pe întreg parcursul vieții.

Reducerea ponderii economiei informale presupune un ansamblu de măsuri corelate, implementate sistemic și imperativ susținute de un cadru politic elaborat pentru o perioadă de tranziție relativ îndelungată.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Migrația în interiorul și în afara granițelor, în scopul muncii

Doamnelor și domnilor, stimați participanți,

În ultimii ani, problemele migrației au fost în topul agendei internaționale alături de alte probleme precum: extinderea UE, controlul terorismului, lipsa de hrană în țările subdezvoltate, reducerea forței de muncă și cererile de creștere a pensiilor în lumea dezvoltată - fiecare acestea în parte fiind demne de atenție internațională.

Multe Guverne își sporesc capacitatea de a administra mobilitatea muncii în beneficiul reciproc al migranților, guvernelor și societății.

Tendințele de politică a migrației forței de muncă includ:

- ✚ relaxarea restricțiilor în ceea ce privește recrutarea lucrătorilor migranți;
- ✚ facilitarea proceselor de solicitare a vizelor și permiselor de muncă;
- ✚ legarea migrației legale a forței de muncă de controlul migrației ilegale;
- ✚ creșterea protecției legale și servicii consulare pentru lucrătorii migranți;
- ✚ acordarea de simulente pentru transferul fondurilor migranților în economia națională;
- ✚ creșterea cooperării bilaterale, regionale și multilaterale în domeniul migrației forței de muncă;
- ✚ schimbarea balanței din exodul de creiere în câștig de creiere și mobilizarea dispersiei cetățenilor.

Mobilitatea umană este inevitabilă astăzi, când lumea se află în curs de globalizare. În mod inevitabil, migrația are un impact dramatic asupra țărilor de destinație și a țărilor de origine. Impactul migrației poate fi pozitiv sau negativ, însă un lucru este sigur: ea nu poate fi oprită. Astfel migrația trebuie gestionată, pentru a se asigura premisele ca impactul să fie pozitiv.

În acest sens și în România se elaborează politici de migrație și dezvoltare

Politicile de migrație eficiente ar trebui să regularizeze migrația. Migrația ilegală subminează atât sistemele țărilor de origine cât și ale celor de destinație. Migrația ilegală este dăunătoare migranților, guvernului și societății.

Pentru contracararea efectelor negative ale migrației, politicile privind migrația și dezvoltarea vizează în principal următoarele aspecte:

1. Încurajarea migrației legale.

În fiecare moment, migranții trebuie să fie informați cu privire la condițiile de bază pentru migrația legală a forței de muncă, primejdiile migrației ilegale și sursele de asistență guvernamentală și neguvernamentală pentru migranți.

Migrația ilegală expune migranții la o potențială exploatare; un mediu de muncă nesigur sau neigienic; salarii sub nivelul minim; condiții de muncă fără asigurare; trafic de persoane; închisoare potențială și/ sau deportare. Migrația ilegală îi expune la returnări, persoanele nu beneficiază de prestații sociale nici în țara de destinație, nici în țara de origine, și care astfel sunt incapabili, temporar sau permanent, să se întrețină pe ei sau familiile lor.

2. Stimularea migrației circulare

Două politici stimulează migrația circulară: una încurajează lucrătorii să găsească locuri de muncă mai bine plătite în străinătate; cealaltă îi încurajează să se întoarcă.

Migrația circulară va crește dramatic în următorul deceniu cu o cerere sporită și un acces îmbunătățit pe piața muncii în statele UE. Guvernul poate controla acest proces prin eficientizarea reglementărilor privind migrația, prin negocierea de acorduri bilaterale în domeniul forței de muncă și prin cooperarea cu parteneri ai comunității internaționale, cum ar fi organizațiile internaționale sau organizațiile sindicale internaționale, în cadrul programelor de cooperare tehnică și operațională.

3. Planificarea administrării eficiente a transferurilor de fonduri.

Administrarea fondurilor ar trebui: (1) să încurajeze migranții să transfere fonduri prin sistemul bancar și (2) să maximizeze impactul de investiții al transferurilor.

4. Includerea unor măsuri de cercetare a migrației și a unor studii privind migrația în elaborarea politicilor.

Cercetarea migrației contribuie direct la dezvoltarea politicii și este un element vital al implementării politicii. Informațiile care trebuie avute în vedere în elaborarea acestor studii sunt: profilul migranților și motivația lor; profilul comunității lor de origine; comunitățile gazdă în străinătate; necesitățile migranților români în străinătate; opțiunile de transfer și modelele de cheltuire a transferurilor; beneficiile și riscurile pentru migranți în condițiile actualelor reglementări; riscurile și beneficiile pentru România.

Fenomenul migrației economice poate fi surprins extrem de dificil în statistici oficiale.

Deși nu există încă date statistice clare referitoare la fenomenul migrației în România, se apreciază că dintr-o populație de 21.5 milioane circa 2 milioane de români lucrează în străinătate.

Emigrația pentru muncă are preponderent un caracter temporar, circulatoriu (plecări-reveniri ciclice), și se produce deseori pe căi ilegale sau la limita legii (informale).

Tipologia emigrației din România s-a schimbat radical în ultimele aproximativ două decenii. De la o emigrație definitivă ce a marcat anii de totalitarism în România și un vârf al acesteia în anii 1990-1991 (aproximativ 100.000 de persoane au emigrat definitiv¹), s-a ajuns, treptat, la cote „normale” ale emigrației definitive (10.673 persoane în 2003).

¹ Cu un număr covârșitor al membrilor minorităților din România, mai ales etnici germani.

Au fost efectuate o serie de studii și cercetări sociologice cu privire la migrația pentru muncă a românilor care avansează, în general, cifre cu privire la numărul muncitorilor români în străinătate în jurul a două milioane de persoane.

Destinațiile principale ale fluxurilor lucrătorilor români sunt Italia, Spania, Germania, iar sectoarele de activitate în care activează românii sunt construcțiile, agricultura, serviciile de alimentație publică, îngrijiri medicale, servicii de curățenie și îngrijire la domiciliu a membrilor dependenți de familie.

Prezența preponderentă a românilor în Italia și Spania, se datorează în special legăturilor lingvistice, dar și faptului că aceste persoane își găsesc relativ ușor locuri de muncă în aceste state.

Un alt fenomen care se remarcă, și care nu este prezent doar în rândurile românilor este acela că foarte multe dintre aceste persoane lucrează în posturi care sunt sub calificarea lor, nefiind valorificat întreg potențialul acestora.

Migrația lucrătorilor români în statele UE a fost un fenomen care a evoluat îndeosebi în perioada 2001-2006.

Aderarea României la UE la 1 ianuarie 2007 nu a avut impact major asupra acestui fenomen. Conform datelor pe care România le deține, după 1 ianuarie 2007 în nici un stat din UE nu s-a înregistrat un val de emigranți, lucrători români. Dimpotrivă, foarte mulți români care erau deja prezenți în aceste state și lucrau ilegal, au reușit să-și legalizeze șederea și angajarea.

Motivația lucrătorilor pentru a-și căuta un loc de muncă în străinătate este legată în primul rând de nivelul de salarizare pe care îl pot obține în statele din vestul Europei.

România se află într-un proces de creștere economică constantă în ultimii 6 ani. Această creștere economică, precum și mediul politic și social stabil a atras multe investiții în România, investiții pentru realizarea cărora este necesară forța de muncă bine calificată.

Unul dintre motivele care au fost luate în considerare pentru aceste investiții este tocmai nivelul scăzut al salariilor din România. Ca urmare a faptului că mulți lucrători calificați au plecat în străinătate, România se confruntă cu o acută lipsă de forță de muncă în anumite sectoare: construcții, confecții, sectorul IT.

Pentru a combate acest fenomen România caută soluții, strategii pentru atragerea lucrătorilor români acasă, dar și pentru atragerea și activarea pe piața formală a muncii a persoanelor din mediul rural, a grupurilor vulnerabile din punct de vedere social, evitarea retragerii timpurii de pe piața forței de muncă, recalificarea și adaptarea profesională a șomerilor la noile cerințe ale pieței muncii din România.

De asemenea, se urmărește reatragera lucrătorilor români emigrați temporar, estimându-se că fluxurile de repatriere vor crește odată cu creșterea nivelului de remunerare a forței de muncă din România.

Datele pe care le deținem prognozează că fenomenul migrației din România nu mai poate crește. Conform unor date, **nu mai există alte categorii de potențiali migranți în România, pe lângă cei care există deja. În iulie 2007 rata șomajului în România a fost de 3.8%.**

Totodată, ca urmare a creșterii economice, oportunitățile care există în România pot fi valorificate mai bine, tot mai mulți lucrători putând să-și valorifice experiență și calificarea acasă, fără a le mai căuta în străinătate.

Lucrătorii migranți din România vor face parte îndeosebi din două categorii: cei care sunt înalt calificați, sau cei necalificați, iar motivația pentru aceștia va fi îndeosebi nivelul salariilor pe care le pot obține în străinătate.

Urmare a faptului că diplomele sunt recunoscute în UE, lucrătorii români calificați pot obține posturi mai apropiate de calificarea lor, și deci salarii mai bune.

Previziunile arată că fenomenul migraționist va descrește, pe măsură ce nivelul salariilor din România va crește, dar desigur, fenomenul migrației nu va dispărea.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Politicile de securitate sociala pentru coeziune sociala și dezvoltare economică

Doamnelor și domnilor, stimați participanți,

Fiecare cetățean are dreptul la securitate socială, care poate reduce în mod vizibil sărăcia și inegalitatea. Creșterea economică nu înseamnă întotdeauna o creștere proporțională a calității vieții populației, rolul esențial al politicilor redistributive (categoria de politici din care face parte și securitatea socială) este acela de reducere a sărăciei și inegalității. Deși creșterea economică este esențială pentru reducerea sărăciei, experiența demonstrează că, în lipsa unei politici cu mecanisme redistributive, reducerea sărăciei nu urmează aceeași tendință cu creșterea economică.

Pe lângă schimbările rapide, care intervin pe piețele muncii, sistemele sociale trebuie să facă față și fenomenului generalizat de îmbătrânire a populației. Modificările rapide pe piața muncii sunt datorate unor factori de instabilitate, cum sunt, printre altele: șomajul de lungă durată și șomajul în rândul persoanelor sub 45 de ani, care au consecințe asupra creșterii gradului de sărăcie în rândul persoanelor în vârstă.

De aceea, se impune o reformare a sistemului de prestații și o regândire a finanțării, pentru a răspunde cât mai punctual necesităților existente.

Îmbătrânirea și impactul său asupra piețelor muncii și sistemelor de pensii este una dintre marile probleme. Deși stabilirea sistemelor de pensii în statele lumii industrializate este considerată ca una dintre cele mai mari realizări ale secolului 20 în lupta pentru combaterea sărăciei printre persoanele vârstnice, pentru a menține nivelele actuale de bunăstare sunt necesare modificări..

În statele Europei Centrale și de Est, în care a fost realizată o acoperire totală a populației cu pensii, și pentru a amortiza șocurile economice din anii 90, s-au adoptat reforme radicale, inclusiv măsuri de micșorare a asigurării sociale în favoarea conturilor de economii individuale administrate privat.

În sud-estul Europei, milioane de persoane au sărăcit ca urmare a faptului că sistemele naționale de pensii au avut greutăți financiare, urmare a instabilității politice, conflictelor armate, pierderii locurilor de muncă subvenționate, deficitelor, inflației mari, creșterii economiei informale și neplății contribuțiilor.

Extinderea vieții profesionale este un mijloc de creștere a ratelor de ocupare. Totuși, orice măsură luată pentru acest scop trebuie să țină cont de nevoile și drepturile persoanelor vârstnice.

Experiența Europei de Vest arată că dincolo de problema reformei, este necesară supravegherea și administrarea sistemelor de pensii care să garanteze viabilitatea acestora pe termen lung, precum și echitatea.

Cheltuielile sociale reprezintă o investiție, care poate reduce sărăcia, poate ajuta oamenii să înceapă o afacere, poate facilita ajustările de pe piața muncii, lucrătorii fiind

protejați. De asemenea, în cazul crizelor economice acestea sunt generatoare de echilibru prin menținerea cererii.

Pentru rezolvarea problemei de fond a sistemului de pensii, România a aplicat un set unitar de măsuri legislative axat pe următoarele obiective principale:

- consolidarea financiară a sistemului public de pensii și asigurarea unui venit adecvat pentru pensionarii din sistem;
- reconstrucția sistemului public de asigurări sociale;
- introducerea de noi alternative de finanțare și de administrare a pensiilor de tipul sistemelor de pensii capitalizate, administrate privat, care să asigure pensionarilor viitori nu numai un venit sigur, dar și decent;
- a mărit nivelul pensiilor prin majorări, cu scopul de a asigura un trai decent pensionarilor.

În contextul elaborării politicilor sociale, un rol deosebit îl joacă O.I.M.

OIM asistă statele membre, organizațiile sindicale și patronale în elaborarea, reforma și implementarea politicilor de securitate socială bazată pe principiile cuprinse în standardele internaționale ale muncii și poate contribui la administrarea și guvernarea eficientă a schemelor respective. Un accent deosebit este pus pe dezvoltarea strategiilor de securitate socială.

Transformările sociale și economice actuale vor face ca pensionarii de mâine să aibă tipuri de cariere și modele familiale foarte diferite de cele actuale. În remodelarea prestațiilor, se va ține seama de problematica de gen, deoarece femeile sunt cele care pierd din reformele actuale de pensii. Pentru ca sistemul de pensii să îndeplinească nevoile și așteptările societății și să asigure securitatea socială și financiară, este necesară o intervenție energetică a Guvernului și dezvoltarea consensului social printr-o implicare mai activă a partenerilor sociali și a altor actori.

Găsirea unor soluții, care să combine ocuparea, protecția socială și promovarea drepturilor și bunăstării lucrătorilor, accentuează rolul important pe care OIM îl poate deține în procesele de reformă.

Abordarea tripartită a OIM, care implică Guvernele, lucrătorii și angajatorii, este importantă pentru facilitarea construirii consensului. Prin acordarea de asistență, supravegherea îndeplinirii standardelor minime și promovarea dialogului social, OIM are un rol important la nivel național și regional, în special prin recenta Campanie globală de securitate socială și protecție a tuturor cetățenilor.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Șansa unei munci decente pentru tineri, femei și bărbați, lupta împotriva discriminării și a factorilor nefavorabili

Doamnelor și domnilor, stimați participanți,

Conceptul de muncă decentă a fost propus de OIM în 2000 dorind să formuleze un obiectiv politic universal de promovare a ocupării și îmbunătățirea condițiilor de muncă, care să înglobeze și respectarea drepturilor sociale fundamentale așa cum sunt definite de cele 8 convenții fundamentale ale OIM.

- ↓ Munca decentă constă în patru piloni, și anume:
- ↓ ocuparea productivă și liber aleasă,
- ↓ dreptul la muncă, incluzând standardele fundamentale ale muncii,
- ↓ protecția socială
- ↓ dialogul social.

Aceasta ia în considerare, de asemenea, egalitatea de șanse. Standardele internaționale, adoptate în special de OIM și ONU, există deja pentru fiecare dintre aceste domenii stabilind, unde este cazul, principii generale, metode de lucru sau drepturi. Organizațiile internaționale lucrează, de obicei, la stabilirea unor indicatori adecvați, bazați pe aceste standarde internaționale.

Atingerea obiectivelor de muncă decentă se realizează prin elaborarea și implementarea programelor de țară pentru muncă decentă.

OIM a decis în 2005 să stabilească cu constituenții săi programe de țară pentru munca decentă dorind să fixeze priorități și acțiuni viitoare. Aceste programe contribuie, într-un context larg, la dezvoltarea națională și regională și la strategiile de reducere a sărăciei.

Aceste programe, au în general un format comun și înglobează programele OIM care sunt derulate în statul respective de către OIM cu toți partenerii sociali.

În perioada 11-12 aprilie 2006 s-a desfășurat vizita la București a doamnei Petra Ulshoefer, directorul Biroului sub-regional al Biroului Internațional al Muncii de la Budapesta. Scopul vizitei a fost discutarea programului de cooperare a Biroului Internațional al Muncii cu România privind munca decentă în perioada 2006-2007. Doamna Ulshoefer a avut întâlniri atât cu reprezentanții guvernului, ai sindicatelor și patronatelor.

Cu această ocazie s-a convenit formalizarea acestui program prin semnarea de către toate părțile implicate a unui Memorandum de Înțelegere la care să fie anexat Programul de cooperare.

Semnarea Memorandumului de Înțelegere între Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din România, partenerii sociali și Biroul Internațional al Muncii a avut loc la Geneva, cu ocazia participării delegației tripartite române la lucrările celei de a 95-a sesiuni a Conferinței Internaționale a Muncii (Geneva, 31 mai - 16 iunie 2006).

Programul conține trei priorități:

1. Întărirea capacității constituenților de a crește gradul de ocupare a categoriilor vulnerabile;
2. Îmbunătățirea eficienței politicilor de protecție socială;
3. Consolidarea sistemului de relații industriale

În cadrul priorității 1: întărirea capacității constituenților de a crește gradul de ocupare a categoriilor vulnerabile, obiectivele sunt :

1. Crearea de noi mecanisme pentru facilitarea șanselor de angajare a șomerilor, inclusiv a potențialelor victime ale traficului de persoane
2. Promovarea de către Constituenții naționali a muncii decente pentru creșterea competitivității industriei textile pe piețele internaționale
3. Crearea oportunităților de ocupare

În cadrul priorității 2: Creșterea eficienței politicilor de protecție socială obiectivele sunt:

1. Supunerea spre dezbatere publică a beneficiilor egalizării vârstei de pensionare pentru femei și bărbați
2. Îndeplinirea de către Guvern a condițiilor cerute pentru ratificarea Convenției nr. 102 privind normele minime de securitate socială
3. Elaborarea de către Organizațiile sindicale a programelor de formare pentru membrii lor în domeniul securității și sănătății la locul de muncă, vizand îmbunătățirea activității Comitetelor de securitate și sănătate în muncă
4. Participarea reprezentanților partenerilor sociali în consiliile de administrație ale instituțiilor de securitate socială pentru o mai bună guvernare a acestora

În cadrul priorității 3: Consolidarea sistemului de relații industriale, obiectivele sunt:

1. Respectarea principiilor libertății sindicale, inclusiv dreptul la grevă Guvernul - partenerii sociali convin asupra unui pachet de amendamente la cele trei legi privind dialogul social, respectiv legea contractelor colective de muncă, legea patronatelor și legea privind soluționarea conflictelor colective de muncă
2. Stabilirea de către Guvern, în consultare cu partenerii sociali, a criteriilor de obiective de reprezentativitate a organizațiilor de patroni și de lucrători la negocierea colectivă
3. Ratificarea Convenția nr. 150 privind administrația muncii – Romania a ratificat această Convenție

În capitolul alte domenii de activitate, obiectivele sunt:

1. Revizuirea de constituenți în mod regulat a politicilor și strategiilor de gestionare a migrației personalului medical, pe baza datelor actualizate
2. Operaționalizarea Sistemului de monitorizare a muncii copiilor și a sistemului inter-instituțional de identificare a copiilor aflați în risc de exploatare
3. Elaborarea de către organizațiile sindicale a planurilor de acțiune pentru recrutarea de noi membri și pentru întărirea reprezentării lucrătorilor
4. Constituenții aplică politici și programe de prevenire a HIV/SIDA la locul de muncă, în parteneriat cu alte instituții și organisme naționale interesate

De asemenea, sunt prevăzute modalitățile de management și aplicare, precum și de monitorizare și evaluare a programului.

Vă mulțumesc pentru atenție.